

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Πέμπτος

Συνδρομή ἑτησίαι: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἑτησίαι.—Γραφεῖον τῆς Διευθυνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

9 Ἀπριλίου 1878

ΠΑΝΟΜΟΙΟΤΥΠΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ
ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΚΑΪΡΟΥ

θεοφιλες καιρης.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΚΑΪΡΟΥ

Πρὸς τὸν Κύριον Ἰωάννην Κυριακόν.

Φίλε καὶ ἀδελφε,

Ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς φίλος ἡμῶν Ι. Σωφάνης ἐγνωστοποίησεν εἰς ἐμὲ τοῦ φιλογενοῦς ἐκείνου καὶ φιλομούσου ἀνδρός, τοῦ μακαρίτου θείου σου, τὸν ἀπροσδόκητον θάνατον, καὶ τὴν αἰφνίδιον ἀπὸ Παρισίων ἀναχώρησίν σου.

Πόσον δὲ ἐγκάρδιον ἀληθῶς ὀδύνην καὶ θλίψιν ἐδοκίμασα, μόνος δύνασαι νὰ φαντασθῆς· διότι μόνος ἤξεύρεις καὶ ποῖαν διάθεσιν εἶχον πρὸς τὸν μακαρίτην, καὶ ποῖαν ἀδελφικὴν ἀγάπην σὺ πρὸς σέ.

Ἄλλὰ, φίλε Ἰωάννη, αἱ τοιαῦται μάλιστα περιστάσεις ἀποδεικνύουσιν εἰς ἡμᾶς τὸ ἄστατον τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, τὸ βέβαιον τοῦ μέλλοντος βίου, καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ ἀναθέτῃ ὅλας αὐτοῦ τὰς ἐλπίδας εἰς πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον μικρά τις ἀφορμὴ νὰ ἀνατρέψῃ δύναται. Ταῦτα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα κατὰ νοῦν φέροντες, πρέπει νὰ παρηγορῶμεν αὐτοὶ ἑαυτούς· διότι κανεὶς δὲν δύναται νὰ παραμυθῆσῃ ἀληθῶς τὸν τεθλιμμένον, εἰμὴ αὐτὸς ἑαυτὸν, ἀνατρέγων πάντοτε εἰς ἐκείνον, ὅστις ποτὲ βέβαια οὔτε τὸν ἐγκατέλειπεν, οὔτε εἶνε δυνατὸν νὰ τὸν ἐγκαταλίπῃ.

Ἄν δὲν ἐγνώριζον ποῖαν ψυχὴν ἔχεις, καὶ τίς εἶσαι, ἤθελον σέ γράψαι περισσότερα, τόρα δὲ τοῦτο μόνον προσθέτω. Ἄν ἦναι δυνατὸν νὰ ἐπινομηθῆς τὰ ἀναγκαῖα ἐξοδά σου, ἐπέστρεψε εἰς Παρίσιον διὰ νὰ τελεωποιηθῆς εἰς τὰ μαθήματά σου· εἰ δὲ καὶ τοῦτο εἶναι ἀνοικονόμητον, προσπάθησε, ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον, νὰ ἐμβῆς εἰς τίμιόν τι καὶ ἐπωφελὲς ἐπάγγελμα· διότι ἡ εἰς ἐπωφελῆ καὶ χρήσιμα ἔργα ἐνασχόλησις εἶναι μία τῶν κυριωτέρων εἰς τοιαύτας περιστάσεις παραμυθίων.

Ἡ φρόνησις, ἡ καρτερία καὶ πᾶσαι αἱ κατὰ Θεὸν ἀρεταὶ εἰς τοιοῦτους μάλιστα καιροὺς καταρκαινόνται. Ἀνδρίζου λοιπὸν, ἀγαπητέ, κατὰ

πάντων τῶν ἐναντίων, καὶ ἔσο βέβαιος, ὅτι νικητὴς ἀναδεικνυόμενος θέλεις μάθει ἐμπράκτως νὰ ἐκτιμᾶς, ὡς πρέπει, τὸ κατὰ Θεὸν φρονεῖν καὶ πολιτεύεσθαι.

Ἐν Λονδίῳ, 1843,
Ἰανουαρίου 14.

ὁ φίλος καὶ ἀδελφός σου
Θ. ΚΑΪΡΗΣ.

Ἡ κατωτέρω ἀφήγησις ἀπεσπάσθη ἐκ τοῦ ἀπὸ ὀλίγων ἡμερῶν δημοσιευθέντος 8' τόμου τῆς Histoire d'un crime τοῦ Βίκτωρος Οὔγγω, ἧς ὁ α' τόμος εἶνε ἤδη, ἀλλ' ὄχι ἀπὸ πολλοῦ χρόνου, ἐκδοδομένος. Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ὁ κλεινὸς ποιητὴς πραγματεύεται τὰ κατὰ τὴν τέλει τοῦ πραξικοπήματος τῆς 2 Δεκεμβρίου, δι' οὗ ἀνήλθεν ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Γαλλίας Ναπολιὸν ὁ Γ' καὶ τὰ μετ' αὐτοῦ μέχρη τῆς καταλύσεως τῆς αὐτοκρατορίας. Ὁ α' τόμος περιλαμβάνει δηλαδὴ τὴν Ἐνέδραν καὶ τὴν Πάλην, ὁ 6' τὴν Σφαγὴν, τὴν Νίκην καὶ τὴν Πτώσιν. Ὡς δειγμα τῆς λαμπρότητος τοῦ ἔργου τούτου, ὅπερ ἀμιλλᾷται πρὸς τὰ ἄλλα τὰ γνωστά τοῦ αὐτοῦ περικλεοῦς συγγραφέως, παρέχομεν τοῖς ἀναγνώσταις τῆς "Ἐστίας" τὸ Σεδάν. Εὐχόμεθα ἡ ἄτεχνος ἡμῶν μεταφράστισις νὰ μὴ ὀχράνῃ τὸν τηλαυγὴ λόγον τοῦ ποιητοῦ. Σ.

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΣΕΔΑΝ

Δ'

Ἐπανηρχόμην ἀπὸ τῆς τετάρτης μου ἐξορίας· ἐξορίας ὄχι πολὺ βαρείας, ἐν Βελγίῳ. Ἡμεθα εἰς τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Σεπτεμβρίου 1871. Εἰσηρχόμην εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ τῶν μεθορίων τοῦ Λουξεμβούργου. Ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ ἀμάξῃ μὲ εἶχε καταλάβει ὁ ὕπνος. Αἰφνης ἐστάθη ἡ ἀμάμαξα καὶ τὸ τίναγμα ἐκεῖνο μὲ ἐξύπνισεν. Ἦνοιξα τοὺς ὀφθαλμούς.

Τὸ τοπίον πρὸ τοῦ ὁποῖου εἶχε σταθῆ ὁ σιδηρόδρομος ἦτο γοητευτικόν.

Εὐρισκόμην εἰς τὸ ἡμίφως ἐκεῖνο τοῦ διακεκομμένου ὕπνου· αἱ ἰδέαι μου, ἀδιάκριτοι καὶ συγκεχυμένοι, ὄνειρα ἔτι οὔσαι, ἐκυμαίνοντο ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ τῆς πραγματικότητος· καταιχόμην ὑπὸ τοῦ ἀορίστου ἐκείνου θάμβους, ὅπερ καταλαμβάνει τὸν ἄνθρωπον ἅμα ἐξυπνήσῃ.

Διαυγῆς ποταμὸς ἔρρεε πλησίον εἰς τὸν σιδηροδρομον περὶ νῆσον πρασίνην καὶ χαρὰν ἀποπνέουσαν. Ἦτο τόσον πυκνὴ ἡ φυτεία, ὥστε αἱ νήσσοι αἱ ἐπιβάνουσαι ἐκεῖσε, ἐχώνοντο ἐντὸς τῆς πρασινάδος καὶ ἐγίνοντο ἄφαντοι. Ὁ ποταμὸς διηυθύνετο ἀνά τερπνὴν κοιλάδα, ἧτις ὠμοιάζε πρὸς κήπον. Ἦσαν μηλέαι ἐκεῖ ὑπομνησκουσαι τὴν Εὐαν καὶ ἰτέαι ὑπομνησκουσαι τὴν Γαλάτειαν.

Ἡμεθα, ὡς εἶπον, εἰς ἓνα ἐκ τῶν μνηῶν ἐ-

